

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **L. L.**, zastoupeného Mgr. Markem Štenclem, advokátem se sídlem Nový Malín 240, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 2. 2014, čj. KUOK 18051/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 8. 4. 2015, čj. 72 A 13/2014 – 27,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 11. 2013, čj. PO/408/104/13/MMu, Městský úřad Uničov uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil tím, že dne 20. 9. 2013 v obci Uničov, část Nová Dědina, u restaurace U Horáků ve směru na obec Uničov řídil motorové vozidlo Škoda Octavia registrační značky X, přičemž v měřeném úseku, kde byla nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, mu hlídka Policie ČR naměřila rychlost 76 km/h; při zvážení možné odchylky měřidla se jednalo o rychlost 73 km/h, která převyšovala nejvyšší dovolenou rychlost o 23 km/h.

[2] Rozhodnutím ze dne 18. 2. 2014, čj. KUOK 18051/2014, Krajský úřad Olomouckého kraje (dále „žalovaný“) zamítl odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí o přestupku a toto rozhodnutí potvrdil.

[3] Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 8. 4. 2015, čj. 72 A 13/2014 – 27.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 27. 6. 2015 vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět.

[5] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. platí tato ustanovení přiměřeně i pro řízení o kasační stížnosti.

[6] Jelikož v posuzované věci stěžovatel vzal kasační stížnost v plném rozsahu zpět v době, kdy o ní dosud nebylo příslušným soudem rozhodnuto, Nejvyšší správní soud zastavil řízení v této věci podle § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Protože stěžovatel neuhradil soudní poplatek, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o jeho vracení.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něžž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 2. července 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu